

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - SVIJEĆNICA

7.30 + Kosec Ćiril god. Milka, Josip i Marija
17.00 + Kosec Ivan i Marija i Mlakar Stjepan

UTORAK - sv. Blaž – 7.30 + ob. Buhinjak Blaža i ob. Brodar

SRIJEDA - sv. Veronika – 7.30 + Magić Josip god. Mijo i Dragutin

ČETVRTAK - sv. Agata – 7.30 + Lacko Agata

PRVI PETAK – 7.30 + Koren Dorica i ob.

U 18.00 - klanjanje pred Presvetim!

SUBOTA - sv. Rikard – u 17.00 skupna sv. misa!

NEDJELJA – 5. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Mikulić Ćiril, Novosel Ivan i roditelji

11.00 + Hrman Jelica god. i Ivan

Župni vjeronauk: petak u 14.30 - prvopričesnici; u 15.30 - firmanici.

Susret ministranata – subota u 10.00!

Dječji zbor – nedjelja u 10.00!

Na jednoj duhovnoj obnovi, u kući za duhovne vježbe, sudionici su imali slobodno vrijeme za šetnju u prirodi. Gledajući rascvjetanu proljetnu livadu, mladi se fratar obrati svećeniku voditelju: „Čistoća je teška za nas redovnike. Ona je poput ove livade pred nama. Pred sobom imamo tisuće prelijepih mirisnih cvjetova, a nijedan ne možemo ubrati...“ Nedaleko od njih hodao je oženjeni čovjek. Čuvši razgovor, nadodao je svoje jade: „Ni nama oženjenima nije nimalo lakše. Ubrali smo jedan cvijet, okusili njegov miris i ljepotu, a u nama se neprestano javlja želja da uberemo i okusimo i druge cvjetove. Mislim da je čistoća puno teža za nas oženjene, nego za vas.“ Na kraju se u raspravu uključila i jedna gospođa srednjih godina, stavivši točku na „i“ riječima: „Vi muškarci ne znate našu patnju. Velika je patnja zapravo u tome kada te ne može 'ubрати' onaj koga ti želiš i kada želiš...! “ Gospodin Bog saslušao je cijeli razgovor i zaključio: „Svi troje imaju pravo. Čistoća misli, riječi i djela nije laka za nikoga kada je odluči istinski živjeti. Ali ja znam da se isplati, jer čistoća srca i tijela sjaji na čovjekovom licu. Zato sam i obećao čistima srcem da će gledati moje lice.“

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
veljača, 2015. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

broj 10 (323)

1. veljače 2015.

4. NEDJELJA KROZ GODINU

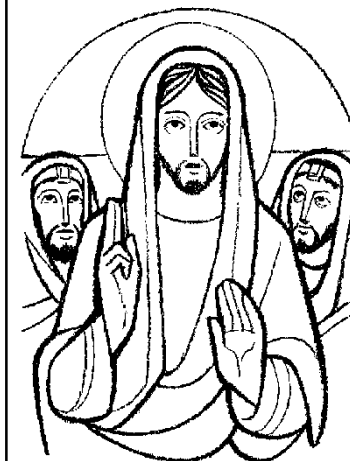
Molitva za kršćane i sve žrtve nasilja u Nigeriji i Bliskom Istoku

Ovoga tjedna – u srijedu, četvrtak i petak (4. 5. i 6. veljače) u našoj će se Varaždinskoj katedrali s početkom u 20.00 sati održavati molitva za kršćane i sve žrtve nasilja u Nigeriji i Bliskom Istoku.

U srijedu je predviđena molitva krunice, u četvrtak klanjanje pred Presvetim a u petak sveta misa.

Svjedoci smo teškog stradanja velikog broja kršćana u afričkoj državi Nigeriji te na Bliskom Istoku. Mi im možemo pomoći jedino svojom molitvom.

Stoga pozivamo sve koji su u mogućnosti da dođu u našu Varaždinsku katedralu i pridruže se spomenutoj molitvi.

*Evangelje
po Marku
Mk 1, 21-28*

*Učio ih je
kao onaj koji ima vlast.*

DUHOVNE PRIČE

Stara arapska predaja govori o čovjeku koji je putovao pustinjom. Bio je to mrk i ćudljiv čovjek teške naravi koji nije mogao vidjeti ništa dobro ni lijepo, a da to ne pokvari.

Prolazeći kroz jednu oazu, ugledao je mladu palmu čija ga je ljepota bola u oči. Stoga je uzeo težak kamen i položio ga među palmino lišće te zadovoljan svojim djelom nastavio put pustinjom.

Mlada se palma tresla i savijala pokušavajući skinuti teret, ali uzalud. Kamen se dobro smjestio u krošnji i nije se mogao pomaknuti.

Prolazile su godine. Zbog teškog kamena koji ju je pritiskao, palma je bila prisiljena pustiti svoje korijenje duboko u pijesak. Hranjena vodom iz dubine i toplim pustinjskim suncem, mala je palma izrasla u veliko drvo.

Nakon niza godina mrki je čovjek ponovno bio na proputovanju pustinjom. Naišavši na oazu, pogledom je potražio osušeno stablo, no nije ga našao.

Tada je najljepša palma sagnula svoju krošnju, pokazala kamen i rekla: Ja sam ona palma u čiju si krošnju stavio kamen. *No, moram ti zahvaliti na tome jer me tvoj teret ojačao. Upravo sam zbog njega postala veliko i snažno drvo.*

U našem narodu postoji uzrečica koja kaže da „Bog nikome ne daje križ koji ne bi mogao nositi“. Svaka životna situacija, bila ona lijepa ili teška, nam je dana za našu osobu izgradnju, a ne kao kazna ili nagrada za nešto što jesmo ili nismo učinili.

Naš nas Nebeski Otac voli savršenom ljubavlju koju mi ljudi ne možemo u potpunosti shvatiti. I pripremio je životni put za svakoga od nas tako da nas dovede k sebi, u Kraljevstvo Nebesko. Zato nemojmo na svoje nedaće gledati kao na kaznu, nego kao na blaženstvo, na priliku kojom nas naš Bog želi „izgraditi“ u bolje ljude, vrijedne Njegove ljubavi i Njegovih obećanja.

SVIJEĆNICA

Jedna gotovo zaboravljena priča govori o maloj svijeći koja nije htjela gorjeti.

„Tko gori, uskoro izgori“, tužila se, „i onda je gotovo. Želim ostati ovakva kakva jesam, ne želim nestati.“

Jedna veća svijeća odgovori joj opušteno: „Ako ne goriš, mrtva si i prije nego što si živjela. Ostat ćeš vječno samo vosak i stijenj. Tek kad se zapališ, postaješ ono što zaista jesi.“

No, maloj svijeći to nije bilo uvjerljivo. Htjela je i dalje ostati kakva je bila.

„Ne može se to riječima objasniti, to se mora doživjeti“, nastavila je druga svijeća zagonetno. „Samo onaj tko se potpuno predaje, preobražuje svijet i time što preobražuje svijet, postaje svijet. Ne smiješ se žaliti na tamu i hladnoću ako sebe ne predaš!“

Mala svijeća iznenada shvati. Obuzdala je otpor i dopustila da je zapale. I što je više plamsala, to se više pretvarala u svjetlost i žarila i svijetlila, kao da će obasjati sve noći svijeta. A njezin je odraz bio najljepši u očima i u srcima ljudi.

Svi smo mi pozvani da budemo svjetlo jedni drugima. Naš Nebeski Otac dao nam je brojne talente koje moramo upotrijebiti, makar i pod cijenu izgaranja za druge. Jer, On nema drugih ruku osim naših i treba nas da se pomoću naših talenata širi Radosna vijest. Tek kad vidimo odraz svoje ljubavi u očima svojih bližnjih, možemo biti sigurni da smo na dobrom putu i da koristimo svoje talente u svrhu koju je naš Stvoritelj predvidio.

Zato dopustimo da nas On zapali svojom ljubavlju i osvjetlijimo put prema Božjem kraljevstvu sebi i svojim bližnjima.

Četrdeset dana nakon Isusova rođenja, njegova ga majka, vjerna zakonu, prikazuje Bogu u jeruzalemskom hramu. Zajedno sa Šimunom i mi to dijete priznajemo i slavimo kao »svjetlost na prosvjetljenje naroda i slavu puka svoga izraelskoga«.